

zona baixa

Facultat de Ciències de l'Educació
del 9 al 29 de juny de 2011

Carlos Garaicoa

La Lucha

presentació : 9 de juny, a les 11.30 h

Glòria Picazo

/directora del Centre d'art la Panera/

Helena Ayuso

/servei educatiu del Centre d'art la Panera/

Universitat
de Lleida

Amb motiu de l'exposició **Fi de silenci** de Carlos Garaicoa/
Centre d'art la Panera, fins al 28 d'agost de 2011/

La publicitat és el text que il·lustra la ciutat moderna i que es preveu capaç de mostrar i difondre qualsevol informació o producte. Aprofitant aquesta capacitat, Carlos Garaicoa ha utilitzat els espais publicitaris abandonats per a denunciar la injustícia i l'opressió, apel·lant a sentiments i valors universals, com la lluita per la llibertat o el treball digne.

Per altra banda, el colonialisme espanyol deixà a Cuba una gran quantitat d'edificis i vestigis urbans que en l'actualitat el govern de Fidel Castro ha decidit deixar en runes. Aquest abandó respon a la voluntat manifesta d'esborrar el passat per a poder-hi imprimir el segell d'un nou ordre que rebutja tot allò que es preveu en desacord ideològic. Els edificis històrics apareixen oblidats, relegats a no formar part de la nova Cuba, que no preveu l'existència de cap vestigi extern. Així, les runes són enteses com a metàfora del declivi dels ideals revolucionaris de països com Cuba.

En aquest cas, La Lucha, un antic comerç de l'Havana, esdevé referent arquitectònic i simbòlic. En aquesta fotografia s'hi entrellacen elements formals que, sobrepassant la bidimensionalitat de la fotografia, li atorguen una qualitat escultòrica que l'espectador passa a concebre com a part del relat. Així, les metralladores, els fusells i els canons esdevenen elements arquitectònics de càrrega, ja que semblen sustentar la construcció en runes. De la mateixa manera, el text també aporta significació a la peça: la Lucha, entesa en el context cubà com la lluita del poble vers l'opressió del poder, esdevé aquí element sustentador d'una decadència acceptada, en benefici de l'ordre establert.

La subtil crítica de Carlos Garaicoa prové d'aquesta multiplicitat de significacions que les seves obres ofereixen, enteses com a referents transversals que poden adaptar-se a diferents contextos i realitats.

Carlos Garaicoa, **La Lucha**, 2010

Fotografia a color muntada i laminada en alumini, plexiglàs
i cinta adhesiva, 100×149 cm (Cortesia de l'artista)

organització:

centre d'art la panera

Ajuntament de Lleida

amb la col·laboració:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

ESTUDIO
CARLOS
GARAICOA